

מ"ת 27052/01/18 - מדינת ישראל נגד ישראל אוחנה, אירקלי חרבדיה, אבנר פולטוב, שלומי אוחנה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 27052-01-18 מדינת ישראל נ' אוחנה (עציר)
מ"ת 27014-01-18 מדינת ישראל נ' חרבדיה (עציר)
מ"ת 27034-01-18 מדינת ישראל נ' פולטוב (עציר)
מ"ת 26992-01-18 מדינת ישראל נ' אוחנה (עציר)
תיק חיצוני: 561855/2017

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. ישראל אוחנה ע"י ב"כ עו"ד פרג'ון בשם עו"ד ויצמן 2. אירקלי חרבדיה ע"י ב"כ עו"ד ברזילי 3. אבנר פולטוב ע"י ב"כ עו"ד ברזילי 4. שלומי אוחנה ע"י ב"כ עו"ד חיה ציון זכאי

החלטה

רקע

1. בפני בקשה למעצר המשיבים 1-4 עד תום ההליכים נגדם.

2. כנגד המשיבים 1-3 מפרט אישום מס' 1 עבירות רכוש הכוללות קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה.

כנגד משיב 1 ו- 4 מפרט אישום מס' 2 עבירות של החזקת נשק שלא כדין, החזקת חלק של נשק או תחמושת, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

כנגד משיב 4 מפרט אישום מס' 3 עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

3. אישום מס' 1 מפרט שני אירועי התפרצות לדירה ברחוב שמואל הנגיד 17/1 באשדוד ביום 19.12.17
עמוד 1

וביום 20.12.17, לכך קדם תכנון מוקדם וקשירת קשר של משיבים 1-3 לביצוע העבירות.

הפריצה לדירה בוצעה כ"פריצה שקטה" באמצעות מפתח תואם למנעול הבית ומבלי שהושארו סימני פריצה בכניסה לדירה.

המשיבים נתפסו בכף בסמוך לביצוע ההתפרצות ביום 20.12.17 כאשר משיב 2 נתפס ברכב ובו כספת ורכוש גנוב מהדירה.

4. אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום מס' 1 וזאת כלפי שלושת המשיבים 1-3 ומכאן הסכמת ב"כ המשיבים כי קיימת אף עילת מעצר בהתאם לפסיקה הנהוגה ביחס לעבירות התפרצות למקום מגורים.

5. עיון בחומר החקירה בכל הקשור לאישום מס' 1 מצביע על קיומן של ראיות לכאורה הנשענות על דו"חות פעולה של שוטרים ודו"חות יחידת העיקוב שעקבו אחר משיבים 1-3 במהלך הימים 18-20.12.17.

6. אישום מס' 2 מבוסס על דו"חות יחידת העיקוב, שהבחינו כי משיבים 1-3 השתמשו במחסן הממוקם במשק 86 במושב שתולים כנקודת מוצא בטרם יצאו לביצוע ההתפרצות ברחוב שמואל הנגיד. בוצע חיפוש במחסן ונתפסו בו פרטי רכוש שמקורן בפריצות לדירות, לרבות שני אקדחים עם מחסניות וכדורים תואמים שנתפסו בתוך תיק במחסן וכן ערכות של מכשירי פריצה לפתיחת מנעולי מולטילוק.

7. כאמור בחלק הכללי לכתב האישום, המחסן הושכר למשיבים 1 ו-4 שהינם אחים ונמצא בחזקתם ובשליטתם הבלעדית ולפיכך יוחסו להם החזקת כלי הנשק, התחמושת, החזקת כלי פריצה וכן קבלת נכסים שהושגו בפשע.

אציין כבר בשלב זה, כי קיימת מחלוקת מהותית בנקודה זו ולטענת ב"כ משיבים 1 ו-4 לא ניתן לייחס להם את הפריטים שפורטו לעיל הואיל והמחסן אינו בחזקתם ובשליטתם הבלעדית.

8. אישום מס' 3 מבוסס על חיפוש שנערך בביתו של משיב 4 ובמהלכו נתפסו הפריטים כמפורט באישום זה, לרבות כונן מחשב שנגנב בהתפרצות לדירה בירושלים בסמוך ליום 25.2.14.

טענות הצדדים:

9. ב"כ המבקשת טוענת כי המחסן במושב שתולים הושכר על ידי משיב 1 החתום על חוזה השכירות משנת 2009 למשך שנה, אולם בפועל כפי שעולה מהודעות בעל המחסן מר עופר חסיד, המחסן שייך

לשני האחים, משיבים 1 ו-4, המשלמים לו מידי פעם דמי שכירות לאחר שהסכים להמשך השימוש שלהם במחסן לאור טענתם כי משתמשים בו לצורכי צדקה.

טענת עופר חסיד, בעל המחסן כי משיבים 1 ו-4 הם היחידים בעלי גישה למחסן, הם החליפו מפתח ורק להם יש את המפתח למנעול הכניסה למחסן.

אמנם לפני שנים הייתה שוכרת נוספת ששמה ציוד במחסן לתקופה קצרה של 3 חודשים אולם לאחר שפינתה את הציוד, המחסן משמש את משיבים 1 ו-4 באופן בלעדי ומכאן שכל הציוד שנתפס במחסן שייך למשיבים 1 ו-4 והם לא סיפקו הסבר סביר להימצאות הרכוש המפליל.

10. חומר החקירה כולל את התיקים בהם הוגשו התלונות בגין ההתפרצות לדירות בהם נגנבו האקדחים וקיימת התאמה בין התלונות לאקדחים שנתפסו במחסן. לציין, כי מדובר ב"פריצות שקטות" באמצעות מפתח תואם כפי שמיוחס בפריצות המפורטות באישום מס' 1.

11. כמו כן, נתפס ציוד שמקורו בהתפרצות שבוצעה ביום 3.12.17 באשדוד וזוהו באופן וודאי על ידי הבעלים כמפורט בסעיף 3 באישום מס' 2. גם כאן בוצעה "פריצה שקטה" באמצעות מפתח תואם למנעול הבית.

12. במחסן נתפסו כלי פריצה מתוחכמים רבים המשמשים לביצוע פריצה באמצעות מפתח תואם, כאשר במחסן נתפסה מכונה לשכפול מפתחות פלדלת, שקיות המכילות כמות רבה מאד של מפתחות וכן גושי פלסטלינה עליהם מטיבעים את המפתחות לצורך שכפול והעתקה.

13. ביחס לאישום השלישי טענה ב"כ המבקשת כי במהלך חיפוש בביתו של משיב 4 נתפסו סמים מסוג קנבוס במשקל נטו של 20 גרם (ראה חו"ד סם בתיק), נתפסו כלי פריצה הדומים לכלי הפריצה שנתפסו במחסן במושב שתולים וכן נתפסו במארז קרטון בביתו של משיב 4 מספר כונני מחשב ולאחר בדיקה התברר כי אחד הכוננים נגנב בהתפרצות לדירה בירושלים. גם שם מדובר ב"פריצה שקטה" לדירה.

14. ב"כ המבקשת טוענת כי מדובר בעבירת התפרצות שבוצעה בחבורה, מצביעה על תחכום לאור העובדה כי מדובר ב"פריצה שקטה", שימוש בכלי פריצה המיועדים לפתיחת דלתות, ביצוע הכנה ותכנון טרם ביצוע עבירת ההתפרצות.

15. מפנה לעובדה כי משיבים 1-3 שמרו על זכות השתיקה. בהמשך משיב 2 מודה בעבירות ואף לוקח אחריות ביחס לעבירות הקשורות למחסן אולם כאשר נשאל באופן ממוקד, שומר על זכות השתיקה. משיב 4 נותן גרסה ומשיב לשאלות, אולם אינו נותן הסברים להימצאות הפריטים השונים במחסן ושולל

כל קשר לפריטים שהוצגו לפניו והכוללים את שני האקדחים, תחמושת, ורכוש שזוהה על ידי בעלי הדיירות שנפרצו.

16. ב"כ המבקשת מפנה לעבר הפלילי של משיבים 2 ו-3 הכולל תיק פלילי משותף ת"פ 49972-02-15 (שלום באר שבע) בו נדונו בעבירות דומות לכתב האישום הנוכחי וזאת לאחר תיקון כתב האישום כאשר משיב 2 הורשע בשתי עבירות של ניסיון הסגת גבול כדי לבצע עבירה וסיוע להתפרצות לדירה ומדובר ב"פריצה שקטה", קיים מאסר על תנאי בר הפעלה התלוי נגדו. בעניינו של משיב 3 הסתיים ההליך ברישום ללא הרשעה בשל העובדה כי ייחסו לו עבירה של אי מניעת פשע, אולם מהתיק הנוכחי לומדים כי שני המשיבים על אף שהביעו חרטה בתיק הקודם ממשיכים בדרך חיים עבריינית של ביצוע פריצות ואין מדובר באירוע רגעי, חד פעמי.

מפנה לעבר הפלילי של משיבים 1 ו-4, לרבות לתיק ת"פ 11011-10-14 (שלום פתח תקוה) בו הוגש כתב אישום משותף נגד משיבים 1 ו-4, לשיטה המפורטת בכתב האישום המתוקן הכוללת שימוש בכלי פריצה שנועדו לביצוע "פריצה שקטה" של מנעולי דלתות ובגין כך תלוי נגדם מאסר על תנאי בר הפעלה ובעניינו של משיב 4 הינו חב הפעלה לאור אישומים 2 ו-3 בגין החזקת כלי פריצה.

17. ב"כ משיבים 2 ו-3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום מס' 1 וכן לקיומה של עילת מעצר אולם סבור כי בהתאם לכתב האישום, מפורטת עבירת התפרצות אחת, קשירת קשר וגניבה ולפיכך מתנגד ל"ניפוח" המסוכנות ולייחס למשיבים אלו מעורבות בהתפרצויות נוספות ומתנגד לטענה כי מדובר בשיטתיות. לאור הנתונים הקיימים, גילו של משיב 3 והעד עבר פלילי סבור כי ניתן להורות על שחרורו לחלופת מעצר, חלופה שהוצגה במעמד הדיון למעצר בית בפיקוח חברתו של משיב 3 ואמו.

ביחס למשיב 2 סבור כי לאור עברו הפלילי וקיומו של מאסר על תנאי יש מקום להפנייתו לקבלת תסקיר שיבחן אפשרות לשחרור לחלופה.

18. ב"כ משיב 1 מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לגבי אישום מס' 1.

ביחס לאישום מס' 2, הואיל והעבירות נגזרות מהחיפוש שבוצע במחסן במושב שתולים, הטענה היא כי לא ניתן לייחס זיקה בלעדית או שליטה למשיב 1 הואיל ולפי כתב האישום עולה כי גם למשיבים 2 ו-3 היתה זיקה למחסן וכך עולה גם מדו"חות העוקבים.

19. זאת ועוד, ב"כ משיב 1 טוען כי מדובר במשק פרוע, במחסן עצמו קיימים חורים רבים וניתן להיכנס אליו על ידי הזזת פח, נוכחות רבה של אנשים נוספים במתחם ומכאן שלא ניתן לקבוע כי קיימת זיקה ונגישות בלעדית למשיב 1.

20. ב"כ משיב 1 מוסיף ומפנה להודעתו של משיב 2 הטוען כי היה במחסן לבדו במספר מקרים ודי בכך כדי

להקים ספק סביר ביחס לחזקה המיוחסת למשיב 1. מוסיף ומציין כי גרסתו של בעל המשק נובעת מחשש מרשויות המס ולכן מצמצם ואומר כי לא נוכחים אנשים נוספים במחסן למעט משיבים 1 ו-4. מפנה לעובדה כי המפתח למחסן לא נתפס אצל משיב 1.

21. ב"כ משיב 4 חוזרת ומדגישה כי לא ניתן לייחס למשיב 4 חזקה לגבי המחסן במושב שתולים לאור הנגישות אליו, מפנה לסרטון של המשיב 4 שהגיע למחסן על מנת להציג אפשרות כניסה למחסן. מפנה לדו"חות העוקבים שאינם רואים את משיב 4 מגיע למחסן יחד עם האחרים, הכרסום בהודעותיו של בעל המחסן, מר עופר חסיד ביחס לגורם ששילם עבור שכירות המחסן, כך שעולה מדבריו כי לא ניתן לייחס למשיב 4 חזקה בלעדית במחסן.

22. ב"כ משיב 4 טוענת כי משיב זה שיתף פעולה בחקירתו, נתן הסבר לכלי הפריצה שנתפסו בביתו בכך שלמד בעבר להיות מנעולן וזה ציוד ששייך לתקופת הלימודים. כך גם לגבי כונן המחשב בביתו, כי התעסק בעבר בתיקון מחשבים. ביחס לסמים בביתו, כי מדובר בסמים עבור אביו החולה כדי להקל על סבלו כאשר האב נקט הליך לצורך קבלת אישור לשימוש בקנאביס.

23. מפנה להודעתו של משיב 2 שהודה כי כלי הפריצה שייכים לו ומכאן שלא ניתן לייחס כלים אלו למשיב 4 ולכל הפחות מתעורר ספק סביר ביחס להחזקה המיוחסת לו. טוענת כי התביעה אינה יכולה להחזיק את החבל משני קצותיו, כאשר באישום 1 אינה מייחסת למשיב 4 החזקת כלי פריצה ומנגד ליחס לו את החזקת כלי הפריצה באישום השני.

24. סבורה כי לא ניתן לייחס מהפן המשפטי עבירות של החזקת רכוש שהושג בפשע, שעה שהפריצה בוצעה לפני מספר שנים ובהעדר שרשרת המצביעה על ידיעת המשיב כי מדובר ברכוש שהושג בפשע. לכל היותר ניתן לייחס לו עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב. ביחס לכך, טוענת כי על פי דו"ח פעולה לגבי מציאת התיק בו הוסלקו האקדחים עולה כי לקח לשוטרים זמן לא מבוטל עד למציאת התיק ובהעדר ראיה פורנזית כלשהיא הקושרת את משיב 4 לתיק זה, לא ניתן לייחס לו החזקת כלי הנשק.

25. מפנה לגרסת המשיב 4 המשתלבת עם פסיפס הראיות לעניין הגעתו למחסן לצורך מעבר הדירה של אביו, הנתונים שהציג ביחס לכך, שלא נסתרו ובקשתו להיבדק בפוליגרף. מכאן, טוענת ב"כ משיב 4 כי קיים כרסום ממשי בראיות, המצדיק שחרורו לאלתר למעט חתימה על התחייבות עצמית לצורך התייצבות לדיונים בבית המשפט.

26. בשולי טיעוניה ציינה כי לא ניתן להתייחס למפתח שנתפס אצל משיב 4, הואיל ונתון זה לא פורט בכתב האישום ומכאן שאין ללמוד מכך ביחס לראיות בתיק.

דין והכרעה:

המחסן במושב שתולים

27. מדובר במחסן הבנוי משלד של מוטות ברזל, אליו מחוברים לוחות איסכורית המשמשים כקירות חיצוניים וכן גג המבנה. דלתות המחסן נעולות במנעול באמצעות מפתח.

מפנה לדיסק צילום וידאו חיצוני ופנימי של המחסן מיום 21.12.17 (מסומן 1601/17)

מפנה לדיסק המתעד הובלה והצבעה של משיב 4 במחסן מיום 31.12.17 בניסיון להוכיח כי ניתן להיכנס למחסן גם ללא מפתח (מסומן 1621/17)

מפנה לדו"חות הפעולה של השוטרים ניסן יאסו, אייל כהן ולואי גנטו המתעדים את ליווי משיב 4 למחסן על מנת להוכיח טענתו כי המחסן נגיש לכל עוברי אורח.

מהצפייה בדיסקים עולה כי אמנם אין מדובר במחסן אטום לחלוטין, קיים מרווח של מס' ס"מ בין הרצפה לגובה תחילת הדלתות וכן קיים מרווח של מס' ס"מ בין סוף הקיר לגג המבנה אולם התרשמותי היא כי לא ניתן להיכנס במרווחים אלו.

ניסיונותיו של משיב 4 כי באמצעות הזזת החצץ הסמוך למחסן ניתן לייצר מרווח דרכו ניתן לעבור, לא צלח ולא בשל היותו אזור.

המשיב 4 השתמש בכוח כדי לעקם את פח האיסכורית בדלת הכניסה אולם השוטר הפסיקו ממעשיו. אינני מקבל את הטענה כי בהעדר אזיקים, ניתן היה להיכנס למחסן דרך פתח זה. מה גם, שאין אינדיקציה לכיפוף הפח עובר לניסיונותיו של משיב 4, ואילו היה גורם כלשהוא שנכנס דרך שם, היה הדבר יוצר כיפוף הנראה באופן ברור לעין.

בצילום המחסן לא נראים חורים אחרים דרכם ניתן להיכנס. אדרבה, התרשמותי - כי הכניסה למחסן מתאפשרת דרך דלתות הכניסה ובאמצעות פתיחת המנעול על ידי מפתח.

28. הודעותיו של בעל המחסן, מר עופר חסיד מיום 20.12.17, 21.12.17 ו- 26.12.17 חוזרים על גרסה אחידה ולפיה משיבים 1 ו-4 הם היחידים שיש להם ציוד במחסן, אין משהוא שלא שייך להם, רק הם היו נכנסים ונכנסו דרך השער של המשק לאחר שהכניס את הטלפונים של שניהם למרכזיה של שער המשק שלו. למחסן יש דלת כניסה עם מנעול ושרשרת.

מסר בהודעתו מיום 26.12.17 כי משיבים 1 ו-4 מזמן החליפו את המנעול במחסן, היה ברשותו מפתח אולם

כשניסה לפתוח לפני מספר שנים כדי לקחת ציוד קייטרינג, ראה שהמפתח שברשותו כבר לא פותח. בתשובה לשאלה ממוקדת - האם אנשים אחרים מלבד האחים אוחנה משתמשים במחסן, השיב בשלילה.

מפנה למזכר החוקר לואי גנטו מיום 11.1.18 כי שוחח עם בעל המחסן, מר עופר חסיד לגבי התשלום עבור שכירות המחסן וזה מסר לו כי נתן למשיבים 1 ו-4 את המחסן למטרת צדקה ובמהלך התקופה מידי פעם שילמו לו 700 ₪ - ישראל או שלומי. חזר ואמר כי המחסן נמצא ברשותם.

מפנה לדו"ח הפעולה של סהר בוחניק מיום 20.12.17 שעה 22:44 כי השוטר נמרוד פתח את המחסן באמצעות מפתח שנתפס על משיב 4, בתגובה אמר משיב 4 - שייך לי ולעוד 20 איש", כך גם בדו"ח הפעולה של השוטר נמרוד המילטון מיום 20.12.17 שעה 23:57 כי המחסן נפתח באמצעות מפתחות שנתפסו על משיב 4.

29. חקירת משיבים 1 ו-4.

משיב 1 - שותק ואינו עונה. אין גרסה שלו להטחת הטענות כלפיו.

משיב 4 - מסר גרסאות שונות ביחס למחסן: ראה הודעתו מיום 25.12.17 שעה 13:39

שורות 96-98 - "אתה אומר שלמחסן זה מגיעים עוד אנשים ויש משתמשים נוספים. מה הכוונה שלך מי אלה האנשים הנוספים חוץ מישראל אחיך?"

אני לא יכול לדבר על אף אחד אחר, אני גם לא מכיר חלק מאנשים... אני לא מכיר, אני כמעט לא בא לשם"

שורה 112 - "מי עוד נכנס למשק 86 למחסן? ת: לא יודע"

שורה 117 - "אתה צריך להבין שהמקום שמה חי. יש שמה צמוד אליו מסגריה, נגריה, ומתנפחים ואלומיניום ועוד מחסנים... רוב הזמן המקום הומה אדם".

שורות 131-135 - "אם אתה אומר שהמקום נטוש וזה פח וכל אחד יכול להיכנס אז למה אתה צריך מפתח לכניסה למחסן? כי אני לא רוצה לזחול בשביל להיכנס למחסן, מה גם כי אף פעם לא נגנב לי, לא ראיתי שחסר לי משהו"

שורה 175 - "אני לא יכול להפליל אף אחד.. אני בטוח שהמשטרה יודעת לעשות את העבודה שלה ולא צריכה אותי כדי שאלשין על אנשים אחרים".

שורה 181 - "כיוון שלא ראיתי שום דבר במו עיניי, איני יודע למי שייכים הדברים שמה, זה יכול להיות לכל אחד, ודעתי שמי שהוא החביא את זה שמה כי המחסן היה נטוש במשך תקופה ארוכה...אני לא יכול להפליל אף אחד".

שורה 189 - "המחסן הזה הוא טיילת של אנשים"

בהודעתו מיום 31.12.17 שעה 12:14 -

שורות 53-64 - "עופר התקשר אלי ואמר שיש אנשים שמאחסנים בדים במחסן... אירקי חבר של ישראל היו מתעסקים בבגדים במחסן".

שורות 92-93 - "האם גם אבנר הגיע למחסן? ת: יכול להיות, לא זוכר בדיוק".

מהודעות המשיב עולות הטענות הבאות:

· מוסר שיועד מי נכנס למחסן אבל לא מעוניין להפליל אחרים.

· לא יודע מי נכנס לשם, המחסן נטוש זמן רב

· המקום חי, הומה אדם

· אני לא מכיר, אני כמעט לא בא לשם.

מדובר בגרסאות סותרות אחת את השנייה באופן מהותי. המשיב אינו יכול לשמור מידע שיש בו כדי לנקותו מהעבירות המיוחסות לו ומחליט שלא למסור מידע ביחס לאחרים. כאמור בפסיקה "עליו לזעוק את חפותו" ומשלא עשה כן, הדבר מחזק את הראיות לכאורה נגדו.

גרסאות אלו, עומדות בסתירה לגרסת בעל המחסן כי השכיר את המחסן למשיבים 1 ו-4 והם המשתמשים בו באופן בלעדי ואין אחרים שנכנסים למחסן.

בשלב זה ובטרם קביעת מהימנות במסגרת התיק העיקרי, קיימות ראיות לכאורה הקושרות את משיבים 1 ו-4 למחסן במושב שתולים ולא מצאתי כרסום הפוגע באופן מהותי בקיומן של הראיות לכאורה.

30. אמנם, ניתן היה לבצע עימות בין משיב 4 לבעל המשק מר עופר חסיד, פעולת חקירה שלא בוצעה אך אין בכך כדי לכרסם במשקל הראיות לכאורה.

מחומר החקירה עולה כי משיבים 2 ו-3 הגיעו אף הם למחסן, אולם אינני סבור כי יש בכך כדי לפגום בחזקה של משיבים 1 ו-4 במחסן. הגעתם של משיבים 2 ו-3 נעשתה בידיעתם ובהסכמתם לאור היותם חלק מהחבורה, המבצעת בצוותא חדא את עבירות ההתפרצות.

31. בתיק החקירה מפורטים גילויי ט"א של משיבים 2 ו-3 הקושרים אותם למחסן (משיב 2 - מעתק 12,0, משיב 3 - מעתק 8,0). גילויי הט"א קושר בין המשיבים כולם ומחזק את הטענה כי הגיעו למחסן כנקודת מוצא טרם ביצוע ההתפרצות ולאחריה כמפורט בדו"חות העוקבים ביחס לאישום ראשון, שלא נסתר.

אין בנתון זה כדי לפגום בחזקה של משיבים 1 ו-4 לגבי המחסן.

32. משיב 2, שהיה זה שנתפס בכף מיד ובסמוך לביצוע ההתפרצות לדירה ברחוב שמואל הנגיד ואשר ברכבו נמצאה הכספת שנגנבה מדירת המתלוננים, מודה באופן מלא בהודעתו מיום 1.1.18 בשעה 09:44, אולם ניכר מגרסתו כי מודה בדברים נוספים שאינם קשורים אליו ולא מצליח לתת לגביהם הסבר.

שורה 89- "יש דברים ששייכים לי ויש שלא. אני לא יודע למי זה שייך, כנראה לשלומי אם זה במחסן.

שורה 209 - כאשר נשאל על הנשק שנמצא במחסן, השיב: "זה לא מחסן שלי".

שורה 226 - "זה בגרוזינית אבל אני לא מבין מה רשמתי".

שורה 281 - "כל מה שהצגת לי שייך לי, אני לא זוכר מה רשמתי, יכול להיות שהם גם היו בתוך התיק".

בהודעתו מיום 25.12.17 שעה 13:05 מסר:

שורה 76- "תמיד שהייתי במחסן, שלומי היה שמה"

שורות 94-95 - "הכספת היתה תקועה בקיר? ת: כן. אבל אני מאדרנלין עשיתי ציק צאק"

33. אשתו של משיב 4, הגב' מלי אוחנה מוסרת בהודעתה מיום 24.12.17 שעה 23:40 כי משיב 4 החזיק מחסן בשתולים.

מירב אוחנה, אחותם של משיבים 1 ו-4 מוסרת בהודעתה מיום 21.12.17 שעה 15:19 כי "ישראל משכיר במושב שתולים מחסן".

מכל האמור לעיל, עולה כי קיימת זיקה וחזקה של משיבים 1 ו-4 במחסן במושב שתולים ולפיכך בהעדר גרסה להימצאות פריטי הרכוש שנגנבו בהתפרצויות ולרבות האקדחים שנגנבו בהתפרצות לדירות והוסלקו במחסן, כדי לקשור ציוד זה למשיבים 1 ו-4.

34. חומר החקירה כולל את תיקי החקירה שנפתחו בגין הפריצות לדירות השונות, אשר הפריטים שנגנבו מהן נתפסו במחסן. שיטת הביצוע בכל ההתפרצויות דומה ומדובר על "פריצה שקטה" באמצעות מפתח תואם ומבלי לגרום נזק לדלת הכניסה או לחלונות בבית.

הודעת ג'טולה מלמד כהן מיום 20.12.17 שעה 16:17 (הדירה ברחוב שמואל הנגיד) -

"איך הגנבים נכנסו לדירה? ת: לא היה שום נזק בדלת ובמנעול.. זה כאילו שהיה להם מפתח".

מפנה למזכר שכתב השוטר גנטו לואי מיום 31.12.17 ולפיו הצילינדר של דלת הכניסה לדירה ברחוב שמואל

הנגיד 17/1 נפתח באמצעות מפתחות שנתפסו אצל משיב 4 וגם מפתח שנתפס אצל משיב 3.

להשלמת התמונה אציין כי אותו מפתח שנתפס אצל משיב 4 ופותח את דלת הכניסה לדירה בשמואל הנגיד נמצא גם מתאים ופותח את המנעול על העגלה הנגררת של משיב 4 העומדת בסמוך למחסן.

35. הודעות של אליהו ורחל טלקר לגבי ההתפרצות לביתם ברחוב הרי גולן 5/62 באשדוד, התפרצות מיום 3.12.17, מוסר אליהו טלקר בהודעתו מיום 24.12.17 שורות 29-30 - "לא נגרם נזק לדלת", ראה לעניין זה דו"ח מז"פ מסכם מיום 4.12.17 - ללא זיהוי סימני פריצה בבית.

כך גם לגבי הפריצה לדירה המפורטת בסעיף 1 לאישום מס' 3 מסרה המתלוננת הגב' ליובוב וסילבסקי מיום 26.2.14 כי חזרה הביתה והדלת הייתה פתוחה,

שורה 12 בהודעתה - "פרצו כנראה מהדלת, הסורגים היו שלמים".

36. תשובותיו של משיב 4 ביחס לסמים בביתו, כלי הפריצה בבית ובמחסן, כונן המחשב הגנוב - אינן מקימות ספק סביר ביחס לעוצמת הראיות בתיק.

הגב' מלי אוחנה, אשתו של משיב 4 מוסרת בהודעתה מיום 24.12.17 כי למד מנעולנות לפני כ-3 שנים. לשאלה, במה עוסק כיום? השיבה כי מתכנן לפתוח עסק של חנות יד 2. האם לאחרונה עסק במנעולנות, השיבה: לא, שאני יודעת.

ביחס למחשבים בביתם מסרה - זה הסרטונים, כל התמונות, כל החיים שלנו שם.

לשאלה- מדוע יש לכם כמות כזו גדולה של הרדיסקים בבית? השיבה: אף פעם לא ידעתי מה עושים עם זה.. פעם הוא היה טכנאי מחשבים, חשבתי שזה קשור לעבודה שלו.

37. משיב 4 עצמו מסר בהודעתו מיום 25.12.17 החל משורה 156 - "המשחזת היא חלק מהעסק הישן, הייתי טכנאי מכונות כביסה... הדריימל עוזר להוציא נחושת מהמנועים.... יש לך למי למכור או שמכרת את הנחושת? ת: לא הספקתי".

משיב 4 כלל לא מזכיר כי עסק במחשבים ורק כשעומת עם הכונן מחשב הגנוב בביתו טען גם לעיסוק במחשבים בעבר הרחוק.

בשורה 367 - "עשיתי במהלך חיי הרבה קורסים תיקון מכונות כביסה, תיקון תנורים, תיקון מקררים, תיקון מייבשים" - לא מזכיר מחשבים.

בשורה 715 - "הרדיסקים שלי, לא זוכר כמה יש שם בעוונות. הייתי בעבר טכנאי מחשבים, עבדתי בתחום במשך

שנים רבות"

מדובר באמירות ללא גיבוי, ללא מועדים, כון המחשב הגנוב מקורו בהתפרצות משנת 2014, אין המדובר בתקופה רחוקה כל כך כפי שהמשיב 4 טוען ואינו זוכר מתי עסק בתחום זה.

בשורה 652 מאשר כי השיג את הסמים עבור אביו, הנמצא בתהליך קבלת האישור "אני נאלץ להשיג לו בדרכים לא דרכים".

38. משיב 4 בשורות 198-201 מבקש לבצע הפרדה בינו לבין אחיו, משיב 1 "תעשה הפרדה... אני יכול לענות לך לגבי עצמי אני לא בעולם של ישראל". אולם ההתרשמות היא כי מדובר בהפרדה מלאכותית. נכון הדבר כי שני המשיבים 1 ו-4 נקטו בטקטיקה שונה כאשר משיב 1 שמר על זכות השתיקה ואילו משיב 4 שיתף פעולה בחקירה ומסר גרסה, אולם בסופו של דבר, משלא קיבלתי טענת משיב 4 בנוגע למחסן ומשבחר שלא להתייחס לפריטים שהוצגו בפניו, הרי קיימות ראיות לכאורה הקושרות אותו לפריטי הרכוש שזוהו על ידי מתלוננים לרבות לעניין החזקת כלי הנשק במחסן.

39. לציין כי אירוע הפריצה לדירה ברחוב הרי גולן (המפורט בסעיף 3 לאישום מס' 2) בוצע ביום 3.12.17, כשבועיים בלבד עובר לעבירת ההתפרצות בה נתפסו בכף ואינני סבור כי נותק הקשר לעניין קיומה של הידיעה כי מדובר ברכוש שהושג בפשע.

מעבר לכך, על ידיעתו של אדם ניתן ללמוד לא רק מתוך ראיות ישירות אלא גם מתוך נסיבות כלליות של העניין באופן שיש בהם כדי ליצור הנחה בדבר אותה ידיעה. ככל שמסקלה של הנחה זו הוא נכבד ומשכנע מעל לכל ספק סביר, עשוי הוא אף להגיע למידה הנדרשת לצורך גיבוש אחריות פלילית. הנחה זו ניתנת לסתירה ועל המשיב להביא ראיות או לתת הסברים שיש בהם כדי להצביע כי ההנחה אינה הגיונית כלל ועיקר.

כאמור, משיב 1 שמר על זכות השתיקה. משיב 4 בחר שלא לתת כל הסבר ביחס לפריטי הרכוש שהוצגו לו בכך שטען כי לא מתקיימת חזקה ושליטה שלו במחסן. בנסיבות אלו, אני סבור כי המשיבים לא הרימו את הנטל הטקטי המוטל עליהם ולפיכך ההנחה בשלב זה של ראיות לכאורה בוודאי לא נסתרה.

יש לצרף לנתון זה של הימצאות הפריטים במחסן את העובדה כי הפריצות שבוצעו לדירות מהם נגנבו הפריטים היו "פריצות שקטות", נתון המשתלב בפסיפס הראיות הנסיבתיות לחובתם של המשיבים.

40. התמונה המתקבלת מחומר החקירה מצביעה על חבורה, לגביה קיים קשר הדוק לביצוע עבירות רכוש של התפרצות לדירה, עבירות שבוצעו בתחכום ובשיטתיות. עם זאת, נוכח כתב האישום אני סבור כי יש לבצע אבחנה בין המשיבים השונים.

41. ביחס למשיבים 1 ו-4 משקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לשליטה והחזקה במחסן ולאור פריטי

הרכוש שנתפסו בו לרבות שני האקדחים ולרבות כלפי הפריצה לגביהם צורפו חוות דעת בתיק כנדרש, מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית. הרכוש הרב במחסן שמקורו בהתפרצויות במקומות שונים על פני תקופה ארוכה ובמצטבר עם העבר הפלילי של שני המשיבים מצביעים על סיכון בעוצמה גבוהה מאד מהמשיבים כלפי ביטחון הציבור ורכושו ולא מצאתי כי ניתן לשקול בעניינם חלופה הולמת שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות.

לפיכך, אני מורה על מעצרם של משיבים 1 ו-4 עד לתום ההליך המשפטי נגדם.

42. לגבי משיבים 2 ו-3, להם יוחס אישום מס' 1 בלבד ועל אף שמחומר החקירה עולה קשר וביצוע עבירת ההתפרצות בצוותא חדא עם משיב 1, לא מצאתי די בראיות לכאורה וכך סברה אף התביעה שלא ניתן לייחס את הפריטים במחסן למשיבים אלו ולפיכך לא יוחסו להם אישומים 2 ו-3.

בנסיבות אלו, אני סבור כי בעניינם יש לקבל תסקיר שירות המבחן שיבצע הערכת מסוכנות של המשיבים ויבחן את חלופות המעצר המוצעות ויבוא בהמלצות, אם יש בהן כדי לאיין מסוכנות עתידית.

יודגש, כי קיים פער ואבחנה בין משיב 2 למשיב 3 המתבטא בעבר הפלילי, בקיומו של מאסר על תנאי בעניינו של משיב 2, בעובדה כי נתפס בכף ואף הודה בעבירות המיוחסות לו ולמעלה מכך. עם זאת, לא מצאתי כי הפער ביניהם מצדיק אבחנה באופן שיש בה למנוע קבלת תסקיר מעצר בעניינו של משיב 2 הואיל ובסופו של דבר מיוחסות למשיבים אותן העבירות.

בעניינו של משיב 3 לא מצאתי כי ניתן להורות על שחרורו לחלופה שהוצגה בפני בטרם יתקבל תסקיר מגורם מקצועי שיבחן את הערכת המסוכנות ואת החלופה שהוצעה.

לפיכך, אני מורה על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינם של משיבים 2 ו-3 שיבחן החלופות המוצעות כמפורט בפרוטוקול מיום 31.1.18 בעניינו של משיב 3 ולגבי משיב 2 לאחר שתוצע חלופת מעצר באופן ישיר על ידי משיב 2 או באמצעות ב"כ.

לציין, כי לא מצאתי לנכון בשלב זה לקבוע קביעות לעניין החלופה שהוצגה בעניינו של משיב 3 ואני מורה כי שירות המבחן יבחן חלופה זו בהתאם להערכת מסוכנות שתעלה בבחינת עניינו.

שירות המבחן יגיש תסקיר המעצר עד ליום 5.3.18

מועד דיון ייקבע בתיאום עם ב"כ משיבים 2 ו-3 לאחר קבלת התסקיר.

מזכירות תעלה בדיקת מסמכים ביומני ותשגר הפרוטוקול לשירות המבחן.

מזכירות תנתב התיק העיקרי בפני כבוד השופט אבשלום מאושר, סגן הנשיאה, לשמיעה על פי יומנו.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.